

nes Verz. d. Oxf. H. No. 273.274. KSHITICAV. 6, 5.

नरहरिदेव (न^० + देव) m. N. pr. eines Fürsten Journ. of the Am. Or. S. 7, 5, Cl. 9.

नराङ्ग (नर + अङ्ग) 1) das männliche Glied, m. H. an. 3, 123. n. MED. g. 36.37 (statt नरङ्गस्तु ist mit den Corrigg. नराङ्गस्तु zu lesen). — 2) m. Ausschlag auf dem Gesicht H. an. MED. — Vgl. नरङ्ग.

नराचै (नर + अच) f. gaṇa शर्करादि zu P. 5, 3, 107. 1) viell. eine best. Pflanze: या तै चक्रमूलाया वलुगं वा नराचाम् । नेत्रे ते कृत्याम् AV. 5, 31, 4. — 2) N. pr. einer Gemahlin Kṛshṇa's HARIV. 9201. fg. — Vgl. नराच unter नाराच.

नराधार (नर + आधार) m. 1) Bein. Civa's H. c. 44. — 2) f. आ die Erde ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

नराधिप (नर + अधिप) m. 1) König, Fürst M. 7, 13. 8, 73. 174. JĀGĀ. 1, 310. BHĀG. 10, 27. N. 5, 21. 12, 15. R. 1, 9, 66. 2, 60, 21. SUÇA. 1, 122, 6. — 2) N. eines Baumes, Cathartocarpus Fistula (vgl. राजवृत्त) NIGH. PR. SUÇA. 2, 206, 12. 209, 8.

नराधिपति (नर + अधिप) m. König, Fürst R. 4, 16, 15. VARĀH. BRH. S. 47, 72.

नरात्त (नर + अत्त) m. N. pr. eines Sohnes des Hṛdika HARIV. LANGL. I, 169.

नरात्तक (नर + अत्तक) m. N. pr. eines Rakshas R. 6, 18, 17. 35, 14. 108, 7. BHĀG. P. 9, 10, 18. Gleichfalls ein Dämon ist wohl gemeint GA-NEÇA-P. in Verz. d. Oxf. H. 78, b, Kap. 37.39.

नरायण m. = नारायण Bein. Viṣṇu's TRIK. 1, 1, 29. H. 214. ÇABDAR. in ÇKDR. VARĀH. BRH. S. 42(43), 5. 47, 79.

नराश (नर + आश) m. Menschenfresser, ein Rakshas BHĀT. 12, 75.

नराशंस m. VS. PRĀT. 2, 47. 3, 37. gaṇa वनस्पत्यादि zu P. 6, 2, 140. Epitheton oder Name des Agni, namentlich in den Āpri-Liedern neben Tanūnapāt oder an der Stelle desselben. NIR. 8, 6 und Erll. zum NIR. S. 123. Der erste Theil des auffallend gebildeten Wortes kann nur von नर abgeleitet werden, da die Form नर nicht vedisch ist. Die Bildung scheint derjenigen von तनूनपात् analog gemacht zu sein, und das Wort entspricht dem Sinne nach einem नरा शंस: (vgl. आ नो ब्रह्मणि मरुतः समन्वयो नरा न शंसः सर्वानां गतन RV. 2, 34, 6). Die Bedeutung könnte sein der Männer Wunsch; so hiesse Agni als der von Allen Herbeigewünschte. तनूनपादुच्यते गर्भं आसुरो नराशंसो भवति यद्विज्ञापते RV. 3, 29, 11. नराशंसो नो ऽवतु प्रयाज्ञे शं नो अस्त्वनुवाजो हवेषु 10, 182, 2. 70, 2. नरा वा शंसं (RV. PRĀT. 2, 43) पृषणमगोक्षमग्निं देवेदमन्वर्चसे गिरा 64, 3. नराशंसो ग्रास्यति नो अच्युः 2, 38, 10. दा जना यातयन्नररोयते नरा च शंसं देव्यं च धर्तारि 9, 86, 42. 1, 13, 3. 18, 9. 5, 5, 2. VS. 20, 57. 21, 55. 27, 13. 28, 2. 42. TS. 1, 7, 4, 1. जुष्टा नराशंसाय वाचमुध्यासम् ÇAT. BR. 1, 3, 1, 20. 8, 2, 11. AIR. BR. 2, 24. 7, 34. — Vgl. नाराशंस.

नराशन (नर + अशन) m. Menschenfresser, ein Rakshas R. GORR. 1, 22, 11.

नरिष्टा f. VS. PRĀT. 3, 37. Geplauder, Scherz: विद्वा तै सभे नाम नरिष्टा नाम वा असि AV. 7, 12, 2. कृतो नरिष्टा नृत्तानि 11, 8, 24. VS. 30, 6 (wo °ष्टयि zu lesen ist). — Vgl. नर्म, नर्मन्.

नरिष्यत् (wohl 1. न + रि^०, partic. von रिष्) m. N. pr. eines Sohnes

des Manu Vaivasvata HARIV. 614 (wo wohl नरिष्यत्प्राप्^० zu lesen ist). 641. नरिष्यत्तम् MBH. 1, 3140 könnte auch auf das Thema नरिष्यत् zurückgehen. Diese letztere Form sehen wir VP. 348 (vgl. Muir, Sanskrit Texts 1, 44, N. 1). 391, N. 20. BHĀG. P. 8, 13, 2. 9, 1, 12. 2, 19. Narishjanta ein Sohn Marutta's VP. 353.

नरीय m. N. pr. eines Sohnes des Bhaṅgakāra HARIV. LANGL. I, 172; die ed. Calc. hat statt dessen नरीय.

नरूण nach dem Schol. Führer (von der angenommenen Wurzel नरु): पूषे नरूणाय स्वाहा TAITT. ĀR. 4, 16, 1.

नेतर (नर + इतर) m. ein vom Menschen verschiedenes Wesen: 1) ein höheres Wesen als der Mensch: जन्मोषधितपोमत्त्वयोगसिद्धिर्नेतरी: BHĀG. P. 4, 6, 9. — 2) ein unter dem Menschen stehendes Wesen, ein Thier, ein Vieh von Mensch BHĀG. P. 3, 13, 49.

नेन्द्र (नर + इन्द्र) m. 1) König, Fürst TRIK. 3, 3, 359. H. an. 3, 566. MED. r. 172. M. 9, 253. JĀGĀ. 1, 307. N. 18, 6. R. 1, 7, 9. 11, 8, 5. 12, 25. 2, 67, 29. RAGH. 2, 18. 3, 33. 6, 80. VARĀH. BRH. S. 2, 21(20). 15, 16. पुत्रः Kōnigssohn, Prinz 3, 21. °मार्ग Königstrasse, Hauptstrasse R. 2, 80, 21. — 2) Giftarzt, Beschwörer TRIK. H. an. MED. DAÇAK. 73, 1. 172, 15. — 3) N. pr. eines Mannes KSHITICAV. 23, 1. 2. — 4) so oder vollständig नेन्द्रकुम ein best. Baum, = नराधिप SUÇA. 2, 69, 1. 106, 5. 275, 8. — 5) ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XVI, 3). — 6) = वार्तिक H. an. = राजिक TRIK.

नेन्द्रत्व (von नेन्द्र) n. Königthum, Königswürde RĀGA-TAR. 3, 273.

नेन्द्रत्वामिन् (न^० + स्वा^०) m. N. eines von Narendrādītja erbauten und nach ihm benannten Heilighums RĀGA-TAR. 3, 383.

नेन्द्राचार्य (नेन्द्र + आचार्य) m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. Oxf. H. 161, b, 18.

नेन्द्रादित्य (नेन्द्र + आदित्य) m. N. pr. zweier Fürsten von Kāç-mira RĀGA-TAR. 1, 349. 3, 383.

नेन्द्राक्ष (नेन्द्र + आक्ष) eine Art Aloë, = काष्ठमर् NIGH. PR.

नेश (नर + ईश) m. König, Fürst MBH. 13, 2745.

नेश्वर (नर + ईश्वर) m. dass. MBH. 1, 6938. 5, 7441. N. 2, 5. 4, 19. 11, 6. R. 1, 60, 12. VARĀH. BRH. S. 8, 50. 15, 24. RĀGA-TAR. 4, 207. PANĒAT. I, 256.

नेष्टा (ने, dat. von नर, + स्था) adj. nach SĀJ. so v. a. नेतरि चक्रे वर्तमानः; viell. dem Manne zum Stehen dienend: रथे ये चक्रः सुवर्तं नेष्टाम् RV. 4, 33, 8.

नेत्तम (नर + उत्तम) m. 1) der beste unter den Menschen: नर् चैव नेत्तमम् MBH. Einl. HARIV. 2079. Beiw. Buddha's VJUTP. 2. — 2) N. pr. eines Scholiasten des Adhātamarāmājāna Ind. St. 1, 468.

नर्कुटक 1) n. Nase H. 581. Vgl. नकुट. — 2) ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XII, 6). HALL in Journ. of the Am. Or. S. 7, 23, N. 48; vgl. नर्दक.

नर्त् (नृत्), नृत्यति DHĀTUP. 26, 9. ननर्त्; नत्स्यति und नर्त्स्यति P. 7, 2, 57. VOP. 11, 2; अनर्त्ति VOP. in gebundener Rede auch med. tanzen: यस्यां गार्थन्ति नृत्यन्ति भूम्या मर्त्यः AV. 12, 1, 41. RV. 10, 72, 6. 94, 5. ÇAT. BR. 3, 2, 4, 6. KAUC. 93. 103. ADBH. BR. in Ind. St. 1, 41, 9. M. 4. 64. Hip. 2, 15. ARĀ. 4, 60. MBH. 1, 4809. 3, 6090. 4, 305. R. 2, 40, 43. 91, 60. SUÇA. 1, 110, 1. BHĀG. P. 3, 24, 7. PRAB. 3, 13. नृत्यति (so ist mit der v. l. zu le-